

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Севлиево, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав Ив. Цветков

при участието на секретаря Рефузе Як. Османова
като разгледа докладваното от Станислав Ив. Цветков Административно
наказателно дело № 20224230200143 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят П. С. Д. от с.***, общ.Севлиево, е обжалвал наказателно постановление № 22-0341-000076 от 05.04.2022 г. на Началник РУ към ОДМВР Габрово РУ - Севлиево, с което за извършено нарушение по чл.174, ал.3 и на осн. чл.174, ал.3, предл.първо от ЗДвП му е наложено наказание глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на осн. Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети 12 контролни точки, а за извършено нарушение по чл.100, ал.1, т.1 и на осн. чл.183, ал.1, т.1, предл.първо и второ от ЗДвП му е наложено наказание глоба в размер на 10.00 лева.

ИСКАНЕТО в жалбата е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Началник РУ МВР гр.Севлиево, редовно призован, не се явява представител при разглеждане на делото.В писмото, придружаващо административно-наказателната преписка се отправя молба жалбата да бъде оставена без последствия, а наложеното наказание да бъде потвърдено.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

Жалб.П. С. Д. живеел в с.***, общ.Севлиево и бил правоспособен водач на МПС.На 18.02.2022 г. същият бил заедно със свид.П. Н. С. в с.***.Последният притежавал лек автомобил „Тойота Круизер 120“ с *** и тъй като трябвало да се придвижат до гр.Севлиево, а бил употребил алкохол, зад волана седнал жалб.Д.Малко преди полунощ двамата потеглили с посоченият по-горе автомобил към гр.Севлиево, като жалб.Д. управлявал МПС, а свид.С. бил седнал на предната седалка до него.Междувременно свид.Ц. Х. Г. – младши автоконтрольор и свид.И. К. К., двамата служители на РУ МВР Севлиево, били назначени в наряд по контрол на пътното движение със служебен автомобил, обозначен със съответните отличителни знаци, за времето от 19.00 часа на 18.02.2022 г. до 07.00 часа на 19.02.2022

г.Спазвайки установения часови график до около полунощ двамата се намирали на установъчен пункт в с.Горна Росица, общ.Севлиево.След като изтекъл графика им на установъчния пункт двамата потеглили със служебния автомобил в посока гр.Севлиево.В близост до разклона към посоченото по-горе село от път П44 Габрово-Севлиево били застигнати от лекия автомобил, управляван от свид.Д., след което последният ги изпреварил.Двамата полицейски служители забелязали, че движението на въпросния автомобил е неадекватно, а същевременно същият навлязъл в еднопосочна лента за насрещно движение, след което продължил движението си по път П44.Полицейските служители последвали автомобила като същевременно му подали звуков и светлинен сигнал да спре, за да му бъде извършена проверка.Автомобилът преустановил движението си при км. 7.200 в посока гр.Севлиево.Двамата полицейски служители поискали от водача на автомобила да представи документите си за проверка, като при разговора с него установили, че същият вероятно е употребил алкохол.Водачът обаче не могъл да представи СУМПС и контролен талон към него, а документите на автомобила били предоставени от свид.С..За да установят самоличността на водача последните извършили справка посредством таблет и по предоставеното им от него ЕГН, което на няколко пъти обърквал.Едва при поредния опит полицейските служители констатирали, че водач на автомобила е жалб.П. С. Д..След това жалб.Д. бил поканен от полицейските служители да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство, но същият отказал да му бъде извършена такава.На същата дата – 19.02.2022 г. свид.Ц. Х. Г., в присъствието на свид.И. К. К., съставил против жалбоподателя П. С. Д., АУАН серия GA, № 529810, за това, че на 19.02.2022 г., в 00.01 часа, в община Севлиево, на път /Севлиево-В.Търново/ - Севлиево-Драгановци-Габрово, на път П44, км. 7.200 в посока гр.Севлиево, управлява „Тойота Круизер 120“ с рег. № ***, собственост на П. Н. С., като при извършената проверка Водача Д. отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410“ с номер 0018.Издаден е талон за медицинско изследване с № 0054886.Не може да представи СУМПС и контролен талон, с което виновно е нарушил: 1. чл.174, ал.3, предл.първо от ЗДвП – отказва проверка с техн.средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълни предписание за изследване с доказ.анализатор и за мед.изследване и вземане на биолог.проби за хим.лаб.изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му от ЗДвП; 2. чл.100, ал.1, т.1 – не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория от ЗДвП. от свидетелството за управление от ЗДвП.При съставяне на АУАН и след като бил запознат със съдържанието му жалбоподателят не направил възражения.Той обаче категорично отказал да подпише АУАН, както и издаденият му талон за медицинско изследване.За да удостоверят отказа на жалб.Д. да подпише АУАН, свид.Г. и свид.К. потърсили съдействие от другият автопатрулен екип при РУ МВР – Севлиево, в състава на който били свид.Л. Л. и свид.П. Ц. А..Последните двама потеглили към мястото, посочено им от техните колеги също със служебен автомобил.Междувременно жалб.Д. побягнал от мястото на извършване на проверката, напускайки го в близките земеделски земи, след което се укрил.Междувременно, след като жалб.Д. напуснал мястото на

извършване на проверката, на същото пристигнали свид.Л. и свид.А..Колегите им – свид.Г. и свид.К., обяснили на свид.Л. за извършената проверка на водача на МПС, съставените АУАН и талон за медицинско изследване и отказа на жалб.Д. да ги подпише, както и обстоятелството, че последният избягал.Свид.Л. удостоверил с подписа си отказа на жалб.Д. да подпише съставения му АУАН и талон за медицинско изследване.След това свид.Л. и свид.А. били изпратени от оперативния дежурен при РУ МВР Севлиево на друг сигнал и напуснали мястото.От своя страна свид.Г. и свид.К. се опитали да открият жалб.Д. на домашния му адрес, но не успяли.В следствие била издадена Заповед за пригалане на ПАМ № 22-0341-000039 от 21.02.2022 г., с която на жалб.Д. на осн. чл.171, т.1, б.“б“ било временно отнето СУМПС до решаване на отговорността, но не повече от 6 месеца.Жалб.Д. бил призован в РУ МВР Севлиево, където на 22.02.2022 г. му бил връчен препис от посочената по-горе заповед, били иззети СУМПС и контролният талон към него и му бил връчен препис от съставения на 19.02.2022 г. АУАН.Възражения от страна на жалб.Д. по повод съставения му АУАН не са направени от него в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление на Началник РУ към ОД МВР Габрово, РУ Севлиево с № 22-0341-000076 от 05.04.2022 г.Същото е издадено против П. С. Д. от с.***, за това, че на 19.02.2022 г., в 00.01часа, в община Севлиево, на път Втори клас № 44, като водач на лек автомобил – „Тойота Ланд Круизер 120“ с рег. № *** на път II44, км. 7.200, в посока гр.Севлиево, управлява „Тойота Круизер 120“ с рег. № ***, собственост на П. Н. С., като при извършената проверка водача Д. отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410“ с номер 0018.Издаден е талон за медицинско изследване с № 0054886.Не може да представи СУМПС и контролен талон, с което е извършил: 1. Отказва проверка с техн.средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълни предписание за изследване с докз.анализатор и за мед.изследване и вземане на биолог.проби за хим.изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, с което виновно е нарушил чл.174, ал.3 от ЗДвП. 2. Не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към свидетелство за управление на МПС от съответната категория, с което виновно е нарушил чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.За нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП, наказващият е наложил на жалб.Д. наказание по реда на чл.174, ал.3, предл.първо от ЗДвП - глоба в размер на 2000.00лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от двадесет и четири месеца.На осн. Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за това нарушение с НП на жалб.Д. са отнети 12 контролни точки.За нарушението по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и на осн. чл.183, ал.1, т.1, предл.първи и второ от ЗДвП на жалб.Д. е наложено наказание глоба в размер на 10.00 лв.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите Ц. Х. Г., И. К. К., Л. Л., П. Ц. А. и П. Н. С. и писмените доказателства – АУАН серия GA, № 529810 от 19.02.2022 г.; Талон за изследване № 0054886; Заповед за прилагане на ПАМ № 22-0341-000039 от 21.02.2022 г.; НП № 22-0341-000076 от 05.04.2022 г. и Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя на 07.04.2022 г. Жалбата е заведена в деловодството на РУ МВР - Севлиево на 14.04.2022 г., тоест в законноустановения срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган, във връзка с което е представено заверено копие от Заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на същата заповед, предвид заемащото от него длъжностно качество.

АУАН и издаденото в последствие въз основа на него НП са за извършени нарушения на разпоредбите на чл.174, ал.3 и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП: “Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.”.

Административно-наказващият орган на осн. чл.174, ал.3, предл.първо от ЗДвП е наложил на жалб.Д. наказание глоба в размер от 2000.00лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от двадесет и четири месеца, а на осн. Наредба № Из-2539 на МВР му е отнел 12 контролни точки.

Разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП гласи следното: “Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи: свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него”.

Административно-наказващият орган на осн. чл.183, ал.1, т.1, предл.второ от ЗДвП е наложил на жалб.Д. наказание глоба в размер от 10.00лева. Съгласно посочената разпоредба: “Наказва се с глоба 10 лв. водач, който: не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство”.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява в съдебно заседание. Явява се негов процесуален представител. От страна на последния се поддържа жалбата и искането за отмяна на обжалваното НП. В жалбата и в съдебно заседание се твърди, че НП е неправилно и незаконосъобразно, в подкрепа на което се излагат няколко съображения.

Настоящият съдебен състав намира, че при съставянето на акта и при издаването на

наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения.Актът за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на процедурата, предвидена в чл.40 ал.1 и чл.43 ал.1 и ал.2 от ЗАНН – актът е съставен в присъствието на нарушителя и свидетеля, присъствал на проверката и е предявен по надлежния ред на жалбоподателя.Отказът му да го подпише е удостоверен с подписа на друг свидетел, а в следствие е бил връчен и препис от него.Талонът за медицинско изследване е издаден в присъствието на жалбоподателя, същият е отказал да го подпише, което е удостоверено с подписа на свидетел.АУАН и наказателното постановление съдържат изиск уемите в чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН реквизити.Както в акта, така и в наказателното постановление пълно и точно е описано нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които е било извършено и заК.ите разпоредби, които са нарушени.Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

В съдебно заседание се твърди, че фактическата обстановка, описана в АУАН не кореспондирала на свидетелските показания на свидетелите, присъствали на мястото на установяване на нарушението.От същите безспорно се установявало, че на жалбоподателя било издадено единствено разпореждане да представи документи за автомобила.Други разпореждания не му били издавани, а при всички случаи до пристигането на вторият патрулен екип, който имал възможност да извърши проверка за алкохол и наркотици, на жалбоподателя не му било предлагано извършването на такава проверка.Това било така тъй като нито един от свидетелите не бил заявил категорично за факти и обстоятелства в обратна насока.Категорично било установено също така, че нито служителите от първият патрулен екип, нито тези от вторият екип били поканили жалбоподателя да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол.Служителят от вторият екип бил удостоверил с подписа си, че АУАН нямало на кого да бъде връчен.Актът пък бил съставен в отсъствие на жалбоподателя.В заключение се прави извода, че НП е незаконосъобразно, тъй като вината на жалбоподателя не била установена по безспорен и несъмнен начин, допуснати били и съществени нарушения на процесуалния и материални закон.

Съдът не споделя доводите, изложени от процесуалния представител на жалбоподателя по следните съображения.

Следва на първо място да се отбележи, че жалб.Д. е бил поканен да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство, но той категорично отказал да му бъде извършена такава.Това обстоятелство се установява по безспорен и несъмнен начин от свидетелските показания на полицейските служители Ц. Г. и И. К..Съдът не кредитира с доверието си показанията на свид.П. С. в тази им част, тъй като същият се е намирал първоначално в автомобила си и не е имал непосредствена възможност да възприема диалога между полицейските служители и жалбоподателя, както и техните действия.От друга страна в тази им част показанията му се опровергават от тези на двамата полицейски служители.Не на последно място свид.С. е заинтересован от изхода на делото,

тъй като очевидно е в приятелски отношения с жалбоподателя, собственик е на процесният автомобил, а и лично е давал съвети на жалб.Д. да откаже проверка за употреба на алкохол, както и да подписва всякакви документи. Следва също така да се има предвид, че между показанията на свид.Г. и тези на свид.К. няма каквито и да било противоречия. От показанията на същите по безспорен и несъмнен начин се установява, че жалб.Д. е било предложено да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол, но последният отказал да му бъде извършена такава. Показанията на тези двама свидетели се подкрепят от събраните в хода на производството писмени доказателства, а именно АУАН серия ГА, № 529810 от 19.02.2022 г. и Талон за изследване № 0054886. В тази връзка съдът държи да отбележи и това, че съгласно разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая изложената в АУАН, а в последствие и пренесена в обжалваното НП, фактическа обстановка не бе оборена, а дори напротив, бе потвърдена от събраните по делото доказателства. На следващо място голословни са твърденията, че в правомощията само на служителите от вторият автопатрулен екип било да извършват проверка за употреба на алкохол на водача – жалб.Д. От показанията на свид.Г. безспорно се установява, че заедно с колегата му – свид.К. са били назначени в наряд като автопатрулен екип по контрол на безопасността на движението. Не на последна място свид.Г. заема длъжността младши автоконтрольор в РУ МВР Севлиево е в правомощията му е както да извършва проверка за употреба на алкохол на водачи на МПС, така и да съставя АУАН за извършени нарушения по ЗДвП. В кръга на правомощията си именно свид.Г. е установил извършеното нарушение и е съставил АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

Не може да бъде споделено и твърдението, че АУАН бил съставен в отсъствието на жалбоподателя. От показанията на свид.Г. и свид.К. по безспорен и несъмнен начин се установява, че същият е съставен в присъствието на жалб.Д., както и, че след като му бил предявен, последният отказал да го подпише. Именно поради отказа на жалбоподателят да подпише съставеният му АУАН и талон за медицинско изследване, полицейските служители потърсили съдействие от другият автопатрулен екип, за да може този отказ да бъде удостоверен с подписа на свид.Л. Безспорно е също така, че едва след като било потърсено съдействие от страна на свид.Г. и свид.К., жалб.Д. избягал, напускайки мястото на извършване на проверката. От друга страна не се спори, а това се потвърждава и в пледоарията на процесуалния представител на жалбоподателя, че в последствие АУАН бил връчен лично на жалбоподателят.

По отношение на наложеното наказание по реда на чл.174, ал.3, предл.първо от ЗДвП

По делото по безспорен и несъмнен начин се установи, че жалбоподателят е отказал да бъде проверен за употреба на алкохол, а поради това, че се касае за неизпълнение на вмененото му с хипотезата на правната норма административно задължение, той трябва да докаже, че е изпълнил указанията на контролните органи за проверка. АНО следва да докаже, че е поискал да бъде извършена проверка, както и качеството на проверяваното лице на водач на моторно превозно средство. Доказателства за качеството водач на лицето и

за отправено искане да бъде проверен, както и отказът да бъде извършена проверка, са събрани в хода на съдебното дирене, чрез разпита на свидетелите по извършване на нарушението, които показания кореспондират с писмените доказателства. Водачите са длъжни да се подложат на проверка за употреба на алкохол и/или наркотични вещества, а неизпълнението на указанията на контролните органи се приема за отказ да следват установения ред на държавно управление, който се наказва по административен ред с административно наказание. Разпоредбата на чл.2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози гласи, че при извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по ЗДвП разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Неизпълнението на задължението по ал.1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава. Законодателя борави с термина „задължение“ да бъде проверен, като начина се избира от контролните органи, според състоянието на водача и техническите възможности, а не от него самия. Освен това всяко поведение, което препятства проверка се приема за отказ тоест квалифицира се правно като деяние по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Предвид различните начини за проверка на място – с техническо средство за алкохол, съответно с тест за наркотичните вещества, а когато не е възможно с други средства, законодателя е предвидил две различни форми на изпълнителното деяние в разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП, като при осъществяване на която и да е от тях, водачът извършва административно нарушение и подлежи на административно наказание. По силата на чл.3 от Наредбата при извършване на проверка на място концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. В тази хипотеза и органите нямат право на избор, още по-малко такъв е предоставен на физическото лице – водач. Издаденият талон за медицинско изследване не е изпълнен, който факт потвърждава извършването на административното нарушение по чл.174, ал.3 от НК. Обстоятелството дали лицето е било употребило алкохол или не, е без значение за съставомерността на административното нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка и въз основа на гореизложеното, съдът намира за доказано по несъмнен начин, че жалбоподателят е осъществил състава на посоченото нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка и въз основа на гореизложеното, съдът намира за доказано по несъмнен начин, че жалбоподателят е осъществил състава на посоченото нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, за което е санкциониран с относимата разпоредба по чл.174, ал.3, предл.първо от ЗДвП.

За посоченото по-горе нарушение на жалб.Д. е наложено наказание глоба в размер от 2000.00лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от двадесет и четири месеца,

които са съобразени с разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП, като размерът им е строго фиксиран.

Правилно и в съответствие с разпоредбата на чл.6, ал.1, т.3 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на Министъра на вътрешните работи, на жалб.Д. са отнети 12 контролни точки.

По отношение на наложеното наказание по реда на чл.183, ал.1, т.1, предл.първо и второ от ЗДвП

В частта му, с която на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.първо и второ от ЗДвП на жалбоподателя Д. е наложено наказание глоба в размер на 10,00 лева за извършено нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП НП следва да се потвърди като правилно и законосъобразно. По делото по безспорен начин се установява, че при извършената му проверка той не е носил СУМПС и контролния талон към него, каквото задължение му е вменено с посочената по-горе разпоредба, а твърдения за обратното жалбоподателят не въвежда. Правилно е приложен материалния закон, а по отношение на това нарушение в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По изложените съображения съдът счита, че обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди, като правилно и законосъобразно.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.63, ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0341-000076 от 05.04.2022 г. на Началник РУ към ОДМВР Габрово, РУ - Севлиево, с което на П. С. Д. от с.***, общ.Севлиево, ЕГН *****, за извършено нарушение по чл.174, ал.3 и на основание чл.174, ал.3, предл.първо от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от двадесет и четири месеца, а на осн. Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. са отнети 12 контролни точки, а за извършено нарушение по чл.100, ал.1, т.1 и на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.първо и второ от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 10.00 / десет / лева, като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____